

L'Emperador o l'ull del vent

Baltasar Porcel

L'emperador o l'ull de ven

“Avui un seguici llòbrec de cavallers enlevitats s’ha endut escales avall, carrer de Bac avall, entre atxes de tristes flametes de tremolor grogosa, el solemne taüt del vescomte François René de Chateaubriand. I se l’emporten a un illot bretó, Grand-Bé, solitari entre les mares vastes de l’oceà gran, que ell va triar per tomba.

I mentre la processó s’esfumava en el crepuscle xafogós de juliol, París sencer espetegava curull de barricades, foc, trets i aldarull: la revolució ha donat un altre tomb. Primer va enderrocar enfurismada el rei Lluís Felip, després instaurà eufòrica la República, ara la severa burgesia amb l’Exèrcit encirat matxuca els extremosos. Aquesta revolució acaba com totes: aliena als seus propòsits i construint una nova piràmide de poder. No en va la Terra és rodona. No en va a la fi del teu viatge arribes, camina que caminaràs a l’indret del qual havies partit. ”